

[Bernhard Baunsgaard]

for at tro, at specielt fængselsstraffe eller deres længde skulle bevirke, at folk ikke begår vold. Derfor kan jeg naturligvis slet ikke følge bemærkningerne på det punkt. Vi ved kun, at når folk puttes i fængsel – men det ved vi til gengæld også ganske udmærket – er vi sikre på, at de i de fleste tilfælde er blevet forsimplede, og har de ikke været kriminelle bortset fra det enkelte tilfælde, bliver de det som hovedregel, når de har været i fængsel. Derfor kan jeg slet ikke godkende disse bemærkninger.

Derimod begrundes denne udvidede varetægtsfængsling i bemærkningerne med noget om, at det ville være godt, om der fandt en hurtig retsforfølgning sted. Det er jeg enig i, men jeg må rigtignok derefter sige, at efter min opfattelse har de konservative, da de udarbejdede dette forslag, slet ikke været opmærksom på, hvad grunden er til, at vi ikke får en hurtig retsforfølgning, at man skal opleve, at folk, der har begået vold, måske skal vente et halvt eller trekvart år. Det er simpelt hen, fordi domstolene ikke kan overkomme at behandle sagerne. Vil vi virkelig have en hurtig retsforfølgning, hvad jeg tror er nødvendigt af hensyn til retsbevidstheden, skal vi se på domstolenes kapacitet. Jeg tror, at det både er absolut skadeligt for retsbevidstheden og for den, der har begået voldsugerningen.

Når vi kigger på, hvem det er, der begår vold, er vi nødt til at erkende, at det meget tit, i 80 eller 85 pct. af tilfældene, er sket under alkoholindflydelse. Det er noget, som det unge menneske – den unge mand, er det jo i de fleste tilfælde – meget stærkt fortryder, når han bliver ædru. Det er bl. a. derfor, at der ingen grund er til at varetægtsfængsle ham, for han erkender det. Når han bliver ædru, efter at han har begået dette, er han dybt ulykkelig. Derefter går han og venter på, at han skal indkaldes for retten, og han kan vente i månedsvis, måske op til trekvart år. Så får han den opfattelse, at det alligevel nok ikke var så slemt, men så falder hamme-pludselig. Det er også for ham utilfredsstillende. Jeg vil håbe, at vi kan tage – gerne i anledning af dette forslag – spørgsmålet om domstolenes kapacitet op for at fremme retsbevidstheden.

Wilhelm (VS):

Dette forslag har vi set før, og jeg har ikke noget at føje til det, vi har sagt tidligere. Vi er positivt stemt over for den første del og er imod den anden del, hvis det var rigtigt, som man angiver fra forslagsstillernes side, at sigtet er at forebygge vold. Jeg tvivler ikke på, at det er det, man gerne vil, men hvis vi også troede på, at det var virksomt, var det en anden sag. Vi mener ikke, at det har den virkning, og vi mener, det er overordentlig betænkeligt at udvide varetægtsgrundlaget på denne måde, så vi er imod den sidste del. Vi vil ikke kunne støtte, hvis det bliver opretholdt som en helhed.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne begynde med den bemærkning, at nu kan det også være galt, at det er fremsat som en helhed. Der er to ting i ét lovforslag, så vi kan altså ikke få hr. Wilhjelm's støtte til det hele. Før fik vi at vide, at det var forkert, når hr. Knud Lind kunne sige: hvorfor var det dog ikke fremsat i ét lovforslag fra VS' side?

Jeg nævner kun dette for at vise, hvor svært det kan være at komme til at ramme rigtigt. Vi har altså formasteligt nok fremsat det som ét forslag, fordi vi synes, der er en sammenhæng mellem den, der bliver udsat for vold, og gerningsmanden til volden.

Nu vel, det er rigtigt, som det er sagt, at dette lovforslag har vi været fremme med nogle gange før. Det er rigtigt talt af den, der nåede at nævne det; det er femte gang, vi kommer frem med det.

Jeg synes at kunne mærke på tonen, der har været i dag, at nu behøver det ikke at blive fremsat så mange gange til for at nå igennem, for jeg synes, tiden har arbejdet for, at man faktisk forstår, hvad det er, det drejer sig om.

Jeg skal ikke nu gå ind i en hel debat, som vi har været igennem flere gange før, om de forhold, der ligger til grund herfor. Jeg skal blot sige, at jeg også kan henvise, som justitsministeren gjorde det, til Folketingstidende 1980-81, sp. 5596 ff. Der vil man kunne se debatten gengivet. Jeg skal derfor nøjes med at gøre nogle få bemærkninger som svar på, dels hvad ministeren sagde, dels hvad ordførerne har sagt.

Jeg vil ikke synes, at der er grund til at skulle afvente en undersøgelse af, hvor meget